

Ane Halsboe-Jørgensens tale ved årsmøde i Lærerstuderendes Landskreds

Taler

Ane Halsboe-Jørgensen
Uddannelses- og
forskningsminister

Dato

15. august 2020

Sted

Metalskolen Jørlunde,
Slangerup

Lad superlæreren flyve

Tak for invitationen. Det er en stor fornøjelse at få lov at være med. Ikke kun fordi, det er første gang, jeg taler til ægte, levende mennesker i meget lang tid, men også fordi, det er jer, der inviterer. Så tak for det.

Jeg tror, det sidste halvår har lært os rigtig mange ting. Ikke mindst har børn og forældre over hele landet fået øjnene op for, hvad det er, en dygtig skolelærer kan. Vi så under nedlukningen, at selv de børn, der normalt ikke gad skolen, de begyndte pludselig at savne den! De nærmest trippede for at komme tilbage i klasseværelset.

Det var som om, det i endnu højere grad gik op for danskerne, at vi har brug for det fællesskab, som skolen kan tilbyde. At vi har brug for levende og engagerede lærere foran os. At det at sidde og terpe på sin computer hjemme på sit værelse ikke kan måle sig med at møde en dygtig lærer i virkeligheden.

Det er så vigtigt, det arbejde, I gør. Det kan aldrig erstattes. Og det handler om meget mere end bare fagligheden. Fagligheden skal være der. Den er afgørende, så man kan give sin viden videre. Men det at stå i klasseværelset. Det at kunne skabe nysgerrighed og tryghed for hver eneste af de elever, der sidder der. Og få alle med. Det er det, der er den ægte kunst. Det er det, vi skal have jer til at blive bedre til. For det handler om vores fremtid.

Brug for bedre praksisforankring

Set fra mit bord kræver det ikke en læreruddannelse med mere akademisering.

Det kræver ikke mere terperi og flere tunge teoribøger. Tværtimod, så kræver det en læreruddannelse, der drejes tættere på klasseværelset og de elever, det handler om.

Det handler om at anerkende, at vi godt kan lave en ambitiøs læreruddannelse, hvor selv de dygtigste studerende skal stå på tæer. At vi godt kan hæve prestigen på læreruddannelsen samtidig med, at vi insisterer på en bedre praksisforankring.

Jeg så det selv, da jeg i december havde den store fornøjelse at koble mig på Knud, som var i lærerpraktik på Søndervangsskolen. Knud skulle undervise en 7. klasse i fysik og kemi. Jeg synes nogle gange, jeg skal multitaske. Men Knud skulle ikke bare multitaske. Han skulle være en enmandshær.

For det første skulle han have fysik- og kemifagligheden på plads. Vide alt om syre, base og pH-værdier. Så skulle han tænde elevernes interesse. Stå der med kolber og pipetter i hænderne og samtidig gøre dem nysgerrige på emnet. Så skulle han formidle, hvordan forsøget skulle foregå; hvordan man skulle fortynde, hvordan man skulle aflæse osv.

Men så var der også nogle elever, som slet ikke mødte op til forsøget. Så hvad gør man ved det?

Så uanset hvor meget en dygtig lærerstuderende som Knud har styr på fagligheden. Uanset hvor god han er til at lære fra sig og tænde en faglig gnist, så kan det hele dybest set falde på gulvet, fordi der er en gruppe børn, der stempler ud.

Det håndværk; at kunne gå ind i det klasselokale og få alle elever med. Det er lidt af en kunnen. Det er lidt af et håndværk. Det er lidt af en kunst.

Og det kræver en solid forankring i praksis. Det kræver, at der er god tid ude i praktikken, og at der er mulighed for bagefter at reflektere over den praksis i selve undervisningen.

Det er der, vi i fællesskab skal have taget læreruddannelsen hen. Og vi skal derhen på en måde, hvor vi samtidig insisterer på, at man kan blive lærer i *hele* landet. For vi har brug for dygtige og veluddannede lærere til alle børn i

Danmark. Og vi har brug for at gøre læreruddannelsen så attraktiv, at flere vil søge ind.

Vigtigt hverv kræver højt ambitionsniveau

Som nogle af jer ved, var jeg i efteråret på turné rundt i landet for at få læreruddannelsen mere ind under huden. Der er mange, der har spurgt mig undervejs, om jeg ikke snart kunne begynde at mene noget. Og jeg har hver gang svaret, at jeg skyldte at være mere ude hos jer, før jeg kunne vurdere, hvad der var behov for.

Der har været åbne døre, hvor end jeg har banket på. Og jeg må sige, at det jeg har set derude – om det så var i Hjørring, Vordingborg, Odense eller København – det har været positivt. Jeg har oplevet et enormt engagement. Både hos de studerende og hos underviserne.

Men jeg har også oplevet, at der er et arbejde at gøre.

Det handler både om – som jeg før har nævnt – at komme endnu tættere på virkelighed og praksis.

Men det handler også om, hvordan og hvor meget, man studerer. Hvor hårdt I synes, det er at gå på uddannelsen. Hvor meget, I skal gøre jer umage, og hvor mange timer, I møder. For når det, I skal ud og lave, er så vigtigt, så skal I også træde ind på uddannelsen og blive mødt med et ambitionsniveau, der svarer til vigtigheden af det job. Og det kan vi godt blive bedre til.

Vi skal udvikle læreruddannelsen i fællesskab

Noget af det, der bliver afgørende for, at vi kan komme derhen, det er, at vi viser tillid. Tillid til jer, tillid til jeres undervisere og til uddannelserne derude. Vi har reformeret jeres uddannelse fem gange på 20 år. Tyg på det. Fem gange på 20 år er der kommet nye ting, I har skullet implementere.

Nu har der været lagt op til – med en kommission – at gøre det hele én gang til. Og både fordi den kommission har skullet pege på, hvordan jeres uddannelse kunne blive mere akademisk, men også fordi den måde at gå til jeres uddannelse på, er forkert i mine øjne, lægger jeg nu op til, at den kommission afvikles.

Vi erstatter den med to udviklingsspor, hvor I kommer til at spille en meget stor rolle. For jeg ønsker, at arbejdet med at gøre læreruddannelsen endnu bedre skal ske i samspil med jer: med de studerende, underviserne, kommunerne, ledelsen og organisationerne. Med andre ord: med ”hverdagens eksperter”.

For vi har brug for, at idéerne til, hvordan vi skal forandre, kommer fra folk, der arbejder i og med faget til daglig. At de vokser ud af den hverdag – de udfordringer og potentialer – der er derude. Derfor er det så vigtigt for mig, at den måde, vi laver politik på, foregår nedefra og op – i stedet for oppefra og ned.

Danmark har brug for superlærere som jer

Som I ved, har vi sat os som ambition i regeringen, at Danmark skal være verdens bedste land at være barn i. Der spiller I – som lærerstuderende – en meget stor rolle.

Jeg synes det, at I møder frem her på en højhellig lørdag med 30 grader udenfor, siger rigtig meget om det engagement, I har.

Jeres logo siger det meget præcist og beskrivende: et supermandslogo – en superlærer. Det er dét, I skal ud og være. Der går oven i købet rygter om, at både forperson og næstforperson har det tatoveret på armen.

Jeg synes, det er så passende. Både som udtryk for jeres engagement og som udtryk for, hvor vigtigt det arbejde, I udfører, er – for vores børn, for vores land, for vores fremtid.

Det kræver supermandsskuldre at bære det ansvar. Og det ansvar vil vi gerne – i regeringen – hjælpe jer med at skabe endnu bedre rammer for at løfte i den kommende tid.

Jeg glæder mig rigtig meget til samarbejdet.

1.000 tak.

Kilde

www.ufm.dk

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Politisk tale, Socialdemokratiet

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/ane-halsboe-joergensens-tale-ved-aarsmoede-i-laererstuderendes-landskreds-2020>